

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227956
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115227956.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. - K. Z., N. č. XXXX/XX, zastúpená BIZOŇ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Poľnohospodárska pôda, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žehrianska 3179/3, zastúpený Advokátska kancelária Law Service, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 20. júna 2017 č. k. 18C/497/2015-275, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie (§ 12 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej iba „CSP“) uznesením zo dňa 13.09.2016 č. k. 18C/497/2015-211 zastavil konanie a zároveň žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Predmetné uznesenie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania, na základe podaného odvolania žalovaného zo dňa 06.10.2016 zrušil Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 22.12.2016 č. k. 5Co/736/2016-236. Hlavným dôvodom k zavedeniu procesného postupu odvolacím súdom bolo ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. zrušenie prvoinštančného uznesenia v napadnutej časti pre jeho nepreskúmateľnosť v dôsledku nedostatku odôvodnenia s následným vrátením veci tomuto súdu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP.

2. Súd prvej inštancie svojim v poradí druhým uznesením zo dňa 20.06.2017 č. k. 18C/497/2015-275, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, rozhodol pri právnom posúdení podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že sa zaoberal zisťovaním zavinenia niektorej zo strán sporu na zastavení konania, keďže vznik konania vždy iniciuje a tým aj spôsobí žalobca podaním žaloby. Žalobkyňa v čase podania predmetnej žaloby nemala inú možnosť na určenie vlastníckeho práva, t. j. iba súdnou cestou. Rozhodnutie Okresného katastrálneho úradu Nitra bolo v tom čase právoplatné a žalobkyňa mala dôvodnú obavu, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu. K späťvzatiu žaloby žalobkyňou došlo až na základe konania prokurátora, ktorý podal protest a zároveň vstúpil do správnych konaní vedených na KS v Nitre. Na postup Krajskej prokuratúry v Nitre, žalobkyňa žiaden vplyv nemala. Žalovaný neuznal, že kúpna zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jeho postupu v katastrálnom konaní, pretože sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolal a zároveň inicioval aj konanie ohľadne preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra. Na základe uvedeného súd prvej inštancie mal za to, že zastavenie konania zaviniť žalovaný

a preto je povinný znášať aj jeho trovy v rozsahu 100 %, ktorých náhradu v tomto rozsahu aj následne priznal žalobkyňi.

4. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný, navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 20.06.2017 č. k. 18C/497/2015-275 zmenil tak, že ako žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobkyňa potom ako previedla svoje vlastnícke právo zmluvou zo dňa 04.03.2016 na spoločnosť MH Invest, s.r.o., stratila aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore. Preto minimálne od marca 2016 nemohla byť ňou podaná žaloba dôvodná. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním sa žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť a teda aj procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnému petitu. V takomto prípade zodpovednosť za zastavenie konania nesie žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie sa účastníka konania, t. j. prejav jeho vôle spočívajúci v späťvzátí žaloby (R 49/1993 a bod 15. nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09).

6. Predkupné právo v danej veci porušila jedine žalobkyňa ako subjekt predávajúci, a nie žalovaný, ako subjekt kupujúci. Podanie protestu prokurátora potom mohla zaviniť jedine žalobkyňa a nie žalovaný. Žalobkyňa vzala žalobu späť až po 11-ich mesiacoch od podania protestu prokurátora a takmer po 10 mesiacoch od rozhodnutia katastrálneho orgánu, ktorým bolo protestu vyhovené. Žalobkyňa následne zbytočne zavinila vznik trov právneho zastúpenia žalovaného, ktoré by neboli vznikli, ak by bola žaloba vzatá späť bez zbytočného odkladu, resp. by neboli vznikli, ak by bola žaloba vzatá späť aspoň v lehote päť mesiacov od straty naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne. V danom prípade je namieste pri rozhodovaní o trovách konania aplikácia ust. § 256 ods. 2 CSP v prospech žalovaného.

7. Nie je zrejmé, akými úvahami sa súd spravoval, keď dospel k absurdnému právnomu záveru v tom smere, že späťvzatie žaloby žalobkyňou zavinil žalovaný tým, že neuznal, že predmetná kúpna zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom, a že v rámci katastrálnych konaní podal opravné prostriedky a že inicioval súdne konania o preskúmanie zákonnosti nadväzujúcich rozhodnutí katastrálnych orgánov. Vyššie uvedené úkony žalovaného sú z jeho strany realizáciou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Medzi takto uvádzanými skutočnosťami súdom prvej inštancie vôbec neexistuje kauzálny nexus.

8. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že navrhuje odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 20.06.2017 č. k. 18C/497/2015-275, ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanému. Uviedla, že s tvrdeniami žalovaného, ktoré tento uvádza vo svojom odvolaní nesúhlasí a tieto popiera v celom rozsahu.

9. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a stručne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé konanie. Otázkou príčinnej súvislosti medzi zastavením konania a správaním žalovaného, pre ktoré došlo k zastaveniu konania v totožnej veci, uviedol súd v uznesení zo dňa 05.12.2016 č. k. 10C/482/2015-232, keď priznal právo na náhradu trov konania žalujúcej strane. Toto uznesenie spolu s jeho opravným uznesením, ako vecne správne potvrdil aj Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.03.2017 č. k. 5Co/139/2017-312. Bol to práve žalovaný, ktorý podával všetky dostupné opravné prostriedky proti každému rozhodnutiu v správnom konaní, podal aj žalobu o určenie vlastníckeho práva k pozemku, práve z cieľom zneistiť postavenie žalobkyne, ktorá svoju žalobu zobrala späť až po dostatočnom časovom odstupe, keď nadobudla pocit, že skutkový stav je nemenný.

10. O podanom odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) uznesením zo dňa 29.09.2017 č. k. 5Co/317/2017-304, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2017 tak, že napadnuté prvoinštančné uznesenie podľa § 388 CSP zmenil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov prvoinštančného konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s tým, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na margo aplikácie ust. § 257 CSP, na základe ktorého ani jednej zo strán nepriznal náhradu trov konania poznamenal, že v prípade žalobkyne takýto postup odôvodňovalo jej správanie v čase pred podaním a v

čase po podaní určovacej žaloby, ktoré nebolo až tak efektívne a v prípade žalovaného jeho správanie zasa v čase odkupovania nehnuteľností v danej lokalite od viacerých fyzických osôb vrátane žalobkyne. Aplikáciu ust. § 257 CSP súd používa iba vo výnimočných prípadoch, pričom má zabezpečiť odstránenie neprímeranej tvrdosti pre strany sporu.

11. Žalovaný v domnení, že došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.09.2017 č. k. 5Co/317/2017-304, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2017, podal ústavnú sťažnosť na Ústavnom súde SR, ktorý uznesením č. k. III.ÚS 98/2018-11 zo dňa 13.03.2018, sťažnosť spoločnosti Poľnohospodárska Pôda s.r.o., prijal na ďalšie konanie. Táto spoločnosť sa domáhala vydania nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie ňou označených základných práv a slobôd napadnutým uznesením Krajského súdu v Nitre. Súčasne požiadala aj o priznanie náhrady trov konania. Ústavný súd SR o podanej sťažnosti rozhodol Nálezom č. k. III.ÚS 98/2018-38 zo dňa 02.05.2018, v ktorom skonštatoval, že bolo porušené základné právo obchodnej spoločnosti Poľnohospodárska Pôda s.r.o., na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/317/2017-304 z 29.09.2017. Nasledujúcim výrokom uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/317/2017-304 z 29.09.2017 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Krajskému súdu v Nitre zároveň uložil povinnosť uhradiť trovy konania obchodnej spoločnosti Poľnohospodárska Pôda s.r.o., v sume 390,50 eura na účet Advokátskej kancelárie Law Service, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Sťažnosť tejto obchodnej spoločnosti (Poľnohospodárska Pôda s.r.o.) vo zvyšnej časti zamietol. V odôvodnení predmetného nález uviedol, že formulácia výroku napadnutého uznesenia krajského súdu nemá oporu v CSP, pričom napadnuté uznesenie nie je vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP presvedčivo odôvodnené a táto skutočnosť v konečnom dôsledku zakladá nepreskúmateľnosť a ústavnú neudržateľnosť vydaného rozhodnutia. Krajský súd v napadnutom uznesení nezohľadnil východiská ochrany základných práv a slobôd, preto jeho prístup pri rozhodovaní o podanom odvolaní nemožno hodnotiť inak ako prísne formalistický, odporujúci obsah základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Krajský súd takisto nevyzval obidve strany explicitným spôsobom k vyjadreniu stanoviska k prípadnému použitiu § 257 CSP. O podanom odvolaní bolo rozhodnuté týmto súdom arbitrárne a tým aj ústavne nesúladne. Ako ústavne nesúladnú vníma ústavný súd aj existenciu rozhodnutí krajského súdu vydaných v skutkovo identických veciach, v ktorých rozhodol odchylným spôsobom a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a aj odvolacieho konania. Protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty a ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (nález č. III.ÚS 300/06). Právna istota znamená právo účastníka na vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa konajúci orgán verejnej moci odklonil od stabilného, doteraz zastávaného právneho názoru (ÚS 51/2014).

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala k tomu oprávnená osoba v zákonnej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne náhrady trov konania, viazaný pritom rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi (§ 380 CSP) podaného odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), následne dospejúc k záveru v tom smere, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia je potrebné podľa § 388 zmeniť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

13. Podľa § 127 ods. 1 zák. č. 460/1992 Zb., Ústava Slovenskej republiky, ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 6 zák. č. 38/1992 Z. z., o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov, ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Odvolací súd v súvislosti so zmenou napadnutého uznesenia procesným postupom podľa § 388 CSP poznamenáva, že vzhľadom na dodržanie jednotnosti a kontinuálnosti rozhodnutí odvolacieho senátu 5Co, ako aj vo vzťahu k rozhodnutiam iných odvolacích senátov Krajského súdu v Nitre viažucich sa k tejto problematike (náhrada trov zastaveného konania) nezastáva svoj pôvodne zaujatý právny názor v tom smere, že náhrada trov konania by mala byť v danom prípade rozhodovaná za použitia ust. § 257 CSP, ale že by mala byť posudzovaná vzhľadom na preukazovanie inštitútu procesného zavinenia na zastavení daného konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu pre nerozhodovanie o náhrade trov konania v danej veci za použitia ust. § 257 CSP bráni to, že nie je splnená základná podmienka a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre takýto postup. Súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o trovách zastaveného konania mal k dispozícii dostatok skutkových podkladov, ktoré však následne po právnej stránke nevyhodnotil správne. Je síce pravdou, že žalobkyňa v čase podania svojej určovacej žaloby nemala inú možnosť domáhať sa ochrany svojich práv. Ďalej však už nie je možné sa stotožniť so záverom prvoinštančného súdu v tom smere, že k späťvzatiu žaloby žalobkyňou došlo na základe konania prokurátora, resp. iných správnych orgánov, ktorých konanie žalobkyňa nevedela ovplyvniť a zároveň mala aj obavu, že žalovaný prevedie právo k pozemku na tretiu osobu. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie vychádzal z procesného zavinenia žalovaného na zastavení konania. Žalovaný však počas priebehu celého konania vykazoval nemenný postoj k podanej žalobe, ktorú považoval za neopodstatnenú. Tu je potrebné uviesť, že žalovaný síce nesie procesné zavinenie na podaní žaloby žalobkyne voči nemu, ktoré však nemá vplyv na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Dôležitým faktorom v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov zastaveného konania, je však zistenie procesného zavinenia na potrebe vziať žalobu späť s následným zastavením konania, ktoré odvolací súd na strane žalovaného vôbec nezistil. Žalovaný takisto nenesie žiadnu vinu na tom, že došlo k porušeniu žalobkyňou tvrdeného predkupného práva štátu. Skutočnosť, že žalobkyňa o tomto predkupnom práve štátu nevedela, na uvedenom konštatovaní odvolacieho súdu nič nemení. V danom prípade nie je možné prijať ani ten záver, že predmetné späťvzatie žaloby bolo akýmsi dôsledkom zmeneného sa správania žalovaného v priebehu konania, pretože postoj žalovaného k podanej žalobe vo veci samej bol počas

celého konania konštantný a nemenný. Pri samotnom posudzovaní procesného zavinenia v súvislosti so zastavením konania vo veci samej, nie je možné prihliadať ani na potencionálnu úspešnosť žalobkyne v ňom iniciovanom konaní z hľadiska hmotného práva. V prvom rade je potrebné pri posudzovaní procesného zavinenia na strane žalobkyne brať zreteľ na to, že žalobkyňa svoju žalobu zobrala späť, pričom žalovaný ani len čiastočne nesplnil to, čo bolo v žalobnom petíte uplatnené. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné prijať záver, že v prejednávanej veci existuje procesné zavinenie na zastavení konania na strane žalobkyne. Procesné zavinenie podľa § 256 CSP sa posudzuje iba po procesnej stránke a samotné zavinenie je potrebné vykladať vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom je správanie sa strany sporu príčinou a vznik trov konania protistrany je následkom. Za takéto procesné zavinenie je potrebné považovať aj dodatočné odpadnutie predmetu sporu, čo je aj daný prípad, pričom uvedenú skutočnosť nie je možné pripočítať na ťarchu žalovaného, ktorý sa v spore iba bránil. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na obsah uznesenia NS SR zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 7MCdo/1/2014, v ktorom sa okrem iného uvádza, že ustanovenie § 146 ods. 2 OSP (teraz § 256 ods. 1 CSP) vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenej v § 142 OSP. Toto ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon má za následok zastavenie konania. Zo samotnej previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s § 146 ods. 2 OSP vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva a otázkou, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska a teda z hľadiska vzťahu výsledku chovania odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohal k uplatnenému nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol navrhovateľ v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

15. S prihliadnutím na uvedené dôvody, odvolací súd dospel k odlišnému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie v tom smere, že by to mal byť práve žalovaný, ktorý svojim správaním v priebehu konania zavinil, že žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť. Vychádzajúc z tej skutočnosti, že žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť, pričom žalovaný nesplnil ani len náznak toho, čo bolo v žalobnom petíte uplatnené, je potrebné nad mieru akýchkoľvek pochybností prijať ten záver, ako v tomto rozhodnutí zaujal odvolací súd, t. j. že procesné zavinenie na zastavení konania v danej prejednávanej veci spočíva na strane žalobkyne. Vzhľadom na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalovaného, pri aplikácii procesného postupu v zmysle § 388 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

16. Záverom odvolací súd poznamenáva, že mu je známa rozhodovacia činnosť ostatných odvolacích senátov Krajského súdu v Nitre v obdobných skutkovo a právnych veciach (Právoplatné uznesenie KS v Nitre zo dňa 28.03.2018 č. k. 25Co/336/2017-138, ktorým uznesením v konečnom dôsledku bola priznaná náhrada trov konania žalovanému - Poľnohospodárska Pôda s.r.o., v rozsahu 100 % a právoplatné uznesenie KS v Nitre zo dňa 29.11.2017 č. k. 8Co/262/2017-394, ktorým uznesením takisto v konečnom dôsledku bola tomu istému žalovanému priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Sťažnosť proti tomuto uzneseniu Ústavný súd SR ako neprípustnú odmietol.

17. O náhrade trov odvolacieho konania v tejto prejednávanej veci rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalovanému v tomto konaní priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 veta posledná zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).